

Nr 633.

Av herrar **Hansson** i Skediga och **Boman** i Stafsund, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 344, med förslag till förordning om nöjesskatt.*

I proposition nr 344 föreslår Kungl. Maj:t betydelsefulla förändringar i de bestämmelser, som gälla för uttagande av nöjesskatt. Sålunda skola de tre olika taxor, som nu tillämpas alltefter nöjestillställningarnas art och syfte, ersättas med en enhetstaxa bestämd till 15 procent. Beträffande befrielse från nöjesskatten föreslås, att sådan skatt icke skall utgå för nöjestillställning, som tjänar vetenskapligt ändamål. Detsamma gäller nöjestillställning, som anordnas i undervisnings- och uppfostringssyfte. Vidare äro tävlingar i icke professionell idrott och gymnastik befriade från nöjesskatt på avgiftsbelopp upp till 2 000 kronor. Därutöver kunna vissa nöjestillställningar för välgörande och allmännyttiga ändamål av länsstyrelsen, efter hörande av vederbörande kommun, befrias från nöjesskatt.

Som framgår av det föregående ha idrotts- och gymnastikföreningar medgivits en icke obetydlig lättnad i fråga om skyldigheten att erlägga nöjesskatt. Andra ideella sammanslutningar, som ha lika goda skäl att bli befriade från nöjesskatt, ha icke fått motsvarande förmåner. Det gäller folkbildnings- och nykterhetsorganisationer samt ideella likaväl som politiska ungdomsföreningar. Arrangörer, tillhörande dylika sammanslutningar, ha icke medgivits generell rätt att erhålla befrielse från erläggande av nöjesskatt. Det arbete för bättre seder och allmän medborgarfostran, som dessa föreningar bedriva, utgör starka skäl för att de böra komma i samma gynnade ställning som idrotts- och gymnastikföreningar. Ideella sammanslutningar böra sålunda för varje nöjestillställning erhålla befrielse från nöjesskatten på avgiftsbelopp upp till 2 000 kronor. Med ideell sammanslutning bör endast avses sådan förening, där medlemmarna utan någon som helst ersättning arbeta vid av organisationen anordnade nöjestillställningar.

Det torde utan vidare vara klart att om ideellt arbetande organisationer medgäves dylik befrielse från nöjesskatt, skulle det utgöra en ekonomisk hjälp. Dessa föreningar ha som regel inga andra inkomster för verksamhetens bedrivande än vad medlemmarna själva tillskjuta. Någon ersättning för ett många gånger uppförande arbete utgår i allmänhet inte utan medlemmarna måste ställa sina krafter gratis till förfogande. Om en ideell förening anordnar en nöjestillställning för att förbättra sin ekonomi, får den genom nöjesskatten vidkännas ett betydande avdrag. Härigenom motverkar man från det allmänna

på sätt och vis det ideella syfte, som dylika organisationer arbeta för. I stället borde de ideellt arbetande sammanslutningarna röna all uppmuntran från statsmakternas sida för sina strävanden i folkbildningens och folkuppfostrans tjänst.

Med anledning av vad som ovan anförts hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 344 med förslag till förordning om nöjesskatt måtte besluta, att 15 § denna förordning skall erhålla följande lydelse:

15 §.

I fråga om uppvisning eller tävling i icke professionell idrott eller gymnastik liksom beträffande av sammanslutning anordnad nöjeställning åtnjutes för varje tillställning befrielse från den del av nöjesskatten, som belöper å ett sammanlagt avgiftsbelopp av 2 000 kronor.

Stockholm den 31 oktober 1945.

K. E. Hansson,
Skediga.

David Boman
i Stafsund.
